

***Op stap met Theo Briggeman
door Jan Alewijn Dijkhuizen***

Met Theo maak ik een stormachtige “Op stap met...” wandeling door Strypemonde. Er waait een harde wind gedurende onze tocht over het landgoed. Voor dit themanummer over landgoederen en deze rubriek kwam maar één KNNV’er in aanmerking. En het gaat niet over paddenstoelen of bomen maar over vogels, landgoedeigenaren en uren lang zitten op een duintop.

Theo was 12 of 13 jaar toen hij erachter kwam dat hij meer in vogels geïnteresseerd was dan zijn leeftijdgenoten. Op zoek naar lotgenoten kwam hij via het onderzoeksinstituut Weeversduin in aanraking met Annette Stoutjesdijk die lid was van de NJN (Nederlandse Jeugdbond

voor Natuurstudie). Veel huidige KNNV leden weten waarschijnlijk niet waar ik het over heb, maar Theo en ik delen dit verleden. Theo leerde bij de NJN Leo Boon kennen en later ook Bob Boekhout, een fanatieke niet aan een natuurvereniging gebonden vogelaar. Tenslotte moeten we ook Leen van Marion noemen die bij Theo de liefde voor ganzen bijbracht. Met ganzen is Theo nog wekelijks in de weer, op zoek naar kleurringen voor onderzoek naar trekgedrag. Dit is de basis voor Theo zijn vogel carrière.

theo briggeman njn

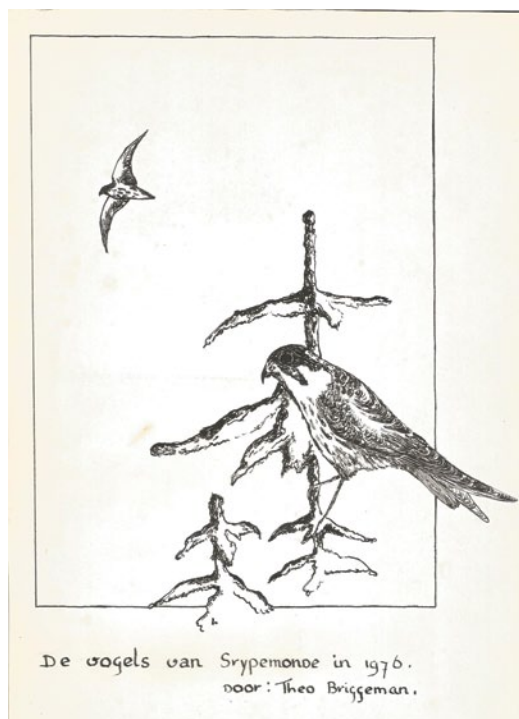
Wat heeft dit alles met landgoederen te maken? Wel, Theo heeft op zijn 16e toestemming gevraagd en gekregen van de heer van Hoey Smith, de eigenaar van Strypemonde, om het toen nog vrijwel geheel afgesloten landgoed te inventariseren. Theo heeft 5 jaar lang vanaf zijn 16e , het gehele jaar rond en in zijn eentje, in dit gebied de vogels geteld. Dan moet je toch wel fanatiek zijn!

Tijdens onze wandeling halen we oude herinneringen op aan de familie van Hoey Smith, die een belangrijke (en niet altijd onomstreden) rol heeft gespeeld in de kuststreek. Wat veel mensen zich niet realiseren, is dat het systeem van landgoederen met jachtvelden de basis heeft gevormd voor het nu vrijwel ononderbroken duingebied van Voorne. De familie van Hoey Smith had hun terreinen ook aan andere partijen kunnen overdragen dan aan Natuurmonumenten en het toenmalige Administratiefonds Rotterdam (nu Zuid-Hollands Landschap).

Theo ging er jaarlijks op de koffie, op audiëntie bij de oude van Hoey Smith. Verslag doen van zijn inventarisatie. We zijn het er over eens dat de oude baas Theo steeds welwillend heeft behandeld. Wèl kreeg hij te horen dat een alinea over de jacht op houtsnippen niet in het verslag thuis hoorde, maar het jaar daarna kreeg Theo toch weer gewoon een vergunning om het terrein te betreden. Tot 's nachts toe, want ook met een cassette recorder ransuilen lokken was toegestaan!

Al wandelend lopen we vooral langs de buitenranden van het landgoed. Nu zien we enkele buizerds uit de bomen waaien en een paar honderd grauwe ganzen grazen op de weiden. Maar vroeger, en hij weet het allemaal nog aan te wijzen, zag Theo hier zijn eerste steenuil! Hier langs de rand zocht hij ieder voorjaar naar de beflijsters. Wat dacht je van de laatste grauwe klauwieren langs de Noorddijk? En verderop zaten fluiters en wielewalen en drie nesten boomvalken. Hierboven zaten holenduiven, en verderop, jaren later, heeft hier twee jaar lang de zwarte specht gebroed.

Wat mij zo aan Theo intrigeert is, dat hij al op zijn 16e zo gestructureerd waarnemingen aan het verzamelen was en intekende op stippenkaarten. Naast het territorium onderzoek deed hij ook nog wintertellingen en trektellingen, alles in Strypemonde. Dan ging hij uren op een duintop zitten om vinken, lijsters, zijnen en wat al niet te tellen. Menig KNNV lid heeft al moeite met het structureel vastleggen van waarnemingen in hun opschrijfboekje, laat staan dat je op die leeftijd al hele inventarisaties op poten zet. Vervolgens werden er ook verslagen van gemaakt, gestencild en verspreid onder bijvoorbeeld de KNNV Vogelwerkgroep. Toevallig heb ik een originele voorkant van zo'n verslag in mijn bezit, want die is getekend door Annette, een mede NJN ster uit Theo zijn jeugd. Op de voorpagina staan twee boomvalken! Dat is wel tekenend voor die tijd.

*Strypemonde verslag 1976 door Theo
voorpagina door Annette*

Het hoogtepunt van alle tellingen in Strypemonde was toen Theo een griel ontdekte, die heeft wel 2 dagen doorgebracht op de Pesthuisweide, nabij de Vogelwei. Dezelfde week werd er ook nog een ortolaan waargenomen. Die Vogelwei was voor Theo sowieso een leuke vogelplek, lees het stukje over het paartje meerkoeten elders in dit nummer. Uit deze omgeving is ook een van de eerste broedgevallen van de canadese gans in Nederland gemeld. In de dennen in de buurt zaten en zitten nog steeds kuifmezen en goudhaantjes.

Een deel van Strypemonde is later overgedragen aan Natuurmonumenten en toen is het gebied ook grotendeels opengesteld voor het publiek. Nu kunnen we allemaal van dit mooie en bijzondere landgoed genieten. Tijdens de overdracht heeft Theo de toenmalige beheerder Jaap van Baarsen rondgeleid om advies te geven over het beheer op basis van zijn gedegen vogelkennis van dit gebied.

Al wandelend verzucht Theo, dat hij er eigenlijk geen tijd voor heeft, maar dat het toch leuk en interessant zou zijn om het gebied nog eens een jaar lang op precies dezelfde intensieve wijze te inventariseren. Er is zoveel veranderd, dat is beslist de moeite van het onderzoeken waard!